

دوتا ۳۷۸	بررسی کتاب مقدس / ۷۲
	رومیان ۱۶
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه از بررسیهای کتاب مقدس، دو معلم، کار بررسی را از رومیان ۱۶: ۱-۲۷ انجام خواهند داد. رومیان فصل ۱۶ همکاران و آشنایان پولس رسول را توصیف می‌کند.

(S) **قدم اول. بخوانید** به‌خاطر کمبود وقت، لطفاً رومیان ۱۶: ۱-۲۷ را بعداً بخوانید.

(T) **قدم دوم. کشف کنید** برخی حقایق مهم را از رومیان ۱۶ کشف کنیم و مورد گفتگو قرار دهیم. "کدام حقیقت در این بخش برای شما مهم است؟" یا "کدام حقیقت در این بخش فکر یا دل شما را لمس می‌کند؟" فکر کنید و پاسخ خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. پس از چند دقیقه، به نوبت، کشفیات خود را با یکدیگر در میان بگذارید.

(S) در رومیان ۱۶: ۱-۲ حقیقت مهمی برای من هست. "مسیحیان در مورد تصدی مسئولیت کلیسا توسط زنان چه دیدگاهی باید داشته باشند؟"

اسم «فیبی» به معنای «درخشان یا تابان» است. هنگامی که فردی مسیحی از کلیسایی به کلیسای دیگر که در آن ناشناس بود منتقل می‌شد، داشتن توصیه‌نامه ضرورت داشت. از آنجایی که پولس رسول فیبی را به عنوان خادم کلیسای کنخریا معرفی می‌کند، بنابراین احتمالاً وی حامل نامه پولس به رومیان در روم بود. کنخریا یکی از بنادر قرنتس بود. در آنجا کلیسایی وجود داشت و فیبی «خادم» آن کلیسا بود.

اول. "فیبی خدمتگزار بود نه خادم". با آنکه کلمه «خدمتگزار» دقیقاً همانند کلمه «خادم» است (یونانی: دیاکونوس) (فیلیپیان ۱: ۱؛ اول تیموتائوس ۳: ۸-۱۳)، هیچ ضرورت یا تضمینی وجود دارد که تصور شود فیبی در کلیسا دارای مقام یا منصبی بود. مطابق با اول پطرس ۴: ۱۰، همه مسیحیان، اعم از زن و مرد، باید در کلیسای محلی خدمتی انجام دهند. خدمتی که فیبی انجام می‌داد، مشابه خدمت خادمان بود. یکی از وظایف خادمان محبت به فقرا، بیماران و طردشدگان است. یکی از خدمات فیبی کمک به مسافرینی بود که نیازمند مهمان‌نوازی بودند. پولس وی را «پشتیبان»، «حامی»، «بیاری‌کننده» یا «مددکار» خود و بسیاری دیگر معرفی می‌کند و نشان می‌دهد که وی احتمالاً به مسافرینی که از شرق به غرب سفر می‌کردند، محبتی را نشان داده که این افراد در بنادر نیاز دارند، یعنی مهمان‌نوازی. او احتمالاً زنی متمول با ذهن و قلبی هوشیار و سرشار از محبت و مددکاری نیز بود. او را باید با زنان ذکر شده در اول تیموتائوس ۵: ۹-۱۰ و اعمال ۱۶: ۱۵ مقایسه کرد که خدمات مشابهی انجام دادند. واقعیت این است که فیبی خدمت ویژه‌ای انجام داد، اما این بدین معنا نیست که وی به عنوان خادم در کلیسا دارای مقام یا منصبی بود.

دوم. "تفاوت بین خدمتگزار و خادم". کلمه در زبان اصلی از لحاظ لغوی به معنای «خادم» است. بر اساس رومیان ۱۲: ۳-۸، هر عضو از بدن مسیح دارای خدمت و وظیفه متفاوتی است (اول قرنتیان ۱۲: ۵). هدایای روحانی متفاوتی که خداوند به هر یک از مسیحیان عطا می‌کند، جهت خدمت، بناکردن و تجهیز هستند (اول پطرس ۴: ۱۰-۱۱). رومیان ۱۲: ۷ یک هدیه روحانی خاص را «خدمت» می‌نامد، و این به هدیه روحانی «بیاری رساندن» مرتبط است (اول قرنتیان ۱۲: ۲۸). هر دو این هدایا به منصبی در کلیسا اشاره ندارند، بلکه به توانایی و تمایلی اشاره می‌کنند که روح القدس جهت خدمت در زمینه خاصی عطا می‌کند. ما باید بین سه کلمه تمایز قائل شویم: **یک.** "خدمتگزار". هر مسیحی وظیفه دارد خدمتگزار باشد. **دو.** "خدمت". برخی مسیحیان هدیه روحانی را بنام خدمت دریافت کرده‌اند. **سه.** "خادم". تنها بعضی از مسیحیان به مقام خادمی منصوب می‌شوند.

بین سالهای ۳۰ الی ۳۲ در کلیسای محلی اورشلیم نیاز خاصی پدیدار شد. در خدمت مسیحی کمک به زنان بیوه نیازمند، بنا به دلایلی ناشناخته زنان بیوه یونانی زبان نادیده گرفته شدند. بنابراین کلیسای اورشلیم رسماً هفت مرد را برای رسیدگی به این مشکل، و برطرف کردن این نیاز خاص برگزید. بر اساس اعمال ۶: ۱-۷، این مردان برای رفع این نیاز خدمت می‌کردند. کمی بعد، یکی از آنها بنام فیلیپ دیگر به عنوان شماس در اورشلیم خدمت نمی‌کرد، بلکه در سامره مشغول بشارت بود.

در سالهای ۶۲-۶۳ میلادی، در کل کتاب مقدس منصب خادمی تنها در دو کلیسای محلی دیگر، یعنی فیلیپی و افسس ذکر می‌شود (فیلیپیان ۱: ۱؛ اول تیموتائوس ۳: ۸-۱۳). اینها آشکارا با منصب پیران کلیسا فرق دارد. برای برگزیده شدن به عنوان خادم، افراد باید ویژگیهای خاصی را دارا می‌بودند. با آنکه وظایفشان مشخص نشده است، قطعاً رهبران کلیسای محلی نبودند و وظائف پیران کلیسا را نیز ایفا نمی‌کردند.

سوم. "آیا خادم زنی در کلیسای مسیحی وجود داشت؟" رومیان ۱۶: ۱ از شکل مذکر «دیاکونوس» استفاده می‌کند. برخی مسیحیان سعی دارند آنرا خادم زن ترجمه کنند. اما در هیچ کجای کتاب مقدس از زنان در مناصب کلیسایی ذکری به میان نمی‌آید، نه در مقام پیرکلیسا و نه در مقام خادم کلیسا. در اول تیموتائوس ۳: ۱۱، عبارت «زنانی از این قبیل» به منصب خادمی که برای آن باید کلمه یونانی «تاس دی دیاکونوس» استفاده شود، اشاره ندارد. عبارت همانند «همسران خادمان»، که معادل یونانی آن «گونایکاس آتون / اکونتس» است، نیز نیست. از این رو، باید نتیجه‌گیری کنیم که زنان ذکر شده در اول تیموتائوس

فصل ۳ به احتمال زیاد گروه جداگانه‌ای از زنان هستند که دارای منصبی نبوده، و همانطوریکه اول تیموتائوس ۵: ۳-۱۶ به روشنی نشان می‌دهد، خدمت خاصی را در کلیسا انجام می‌دهند.

چهارم. "نتیجه‌گیری در مورد زنان در کلیسای مسیح". غلاطیان ۳: ۲۸ آشکارا تعلیم می‌دهد که برادران و خواهران از طریق عیسی مسیح بطور یکسان فرزندان خدا هستند. با این وجود، در پیدایش فصول ۱ تا ۳، اول قرنتیان فصول ۱۱ و ۱۴، افسسیان فصل ۵، کولسیان فصل ۳، اول تیموتائوس فصول ۲ و ۳ و ۵، تیطوس فصل ۲ و اول پطرس فصل ۳، نقشه، فرمان یا قانون خدا برای زنان و مردان، بعد از آفرینش و نیز پس از خلقت تازه در مسیح، قطعاً متفاوت بود. با آنکه زنان و مردان در نظر خدا بطور یکسان عزیز هستند، لیکن خداوند در روابط زناشویی و نیز روابط کلیسایی، عملکردهای متفاوتی را برای زنان و مردان تعیین نمود.

مسیحیان باید از دو افراط بپرهیزند: یک. باید از افراط در دستگذاری و انتصاب زنان جهت مقامات کلیسایی اجتناب کنند، زیرا در کتاب مقدس هیچ تأییدی برای این کار وجود ندارد. دو. آنها باید از افراط در نادیده گرفتن خدمات بسیار مهم و ارزشمندی که زنان توانا، فداکار و هوشیار قادرند به کلیسا ارزانی دارند، خودداری کنند.

(T) در رومیان ۱۶: ۵، حقیقت مهمی برای من هست. "اعضای کلیسای روم چطور دور هم جمع می‌شدند؟ اعضای کلیسای مسیحی روم در کلیساهای خانگی متعددی دور هم جمع می‌شدند. مطابق با رومیان ۱۶: ۵، پریسکلا و آکیلا در خانه خود کلیسایی داشتند (اول قرنتیان ۱۶: ۱۹). این کلیسای خانگی احتمالاً به اعضای خانواده خود آنها محدود نمی‌شد (اعمال ۱۰: ۲۴؛ ۱۸: ۷-۸) بلکه خانواده‌ها و اهالی خانه‌های متعددی را در بر می‌گرفت که جهت فعالیت‌های کلیسایی گوناگون در خانه پریسکلا و آکیلا جمع می‌شدند. کلیسای خانه آنها بطور خاص ذکر می‌شود. این واقعیت نشان می‌دهد که این کلیسا کل کلیسای مسیحیان روم را شامل نمی‌شد. رومیان ۱۶: ۱۴-۱۵ احتمالاً از دو کلیسای خانگی دیگر نیز سخن می‌گوید. این آیات می‌گویند، "... و تمام برادرانی که با ایشان هستند، سلام مرا برسانید" و "... به تمام مسیحیانی که با آنها هستند سلام برسانید". این کلیساهای خانگی به افراد ذکر شده در این آیات مرتبط هستند. پس نتیجه می‌گیریم که کلیساهای خانگی متعددی در روم وجود داشت.

(S) قدم سوم. سؤال کنید

بیابید تمام حقایق موجود در رومیان ۱۶: ۱-۱۷ را درک کنیم و سؤالات خود را در باره نکاتی که هنوز درک نکرده‌ایم، مطرح سازیم. "چه سؤالی در مورد هر نکته‌ای از این بخش مایلید از گروه بکنید؟" فکر کنید و سؤال خود را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید. سپس راجع به سؤالات گفتگو کنید و سعی کنید پاسخ آنها را بیابید. سؤال اول. (۱۶: ۷). "آیا آندرونیوکوس و یونیا رسول بودند یا خیر؟"

(T) آندرونیوکوس و یونیا احتمالاً از بستگان پولس بودند (لوقا ۱: ۳۶؛ یوحنا ۱۸: ۲۶). آنان هموطنان وی بودند (رومیان ۹: ۳؛ ۱۶: ۷ و ۱۱ و ۲۱). یکبار نیز با پولس در زندان بسر بردند و بسیار مورد احترام رسولان بودند. کلمه «رسول» یعنی کسی که با مأموریت خاصی فرستاده شده است و ممکن است به «۱۲ رسول عیسی مسیح» یا «رسولان کلیسا» اشاره داشته باشد. رسولان مسیح توسط خود عیسی مسیح فرستاده شدند تا شاهد عینی مرگ و قیامت باشند، کلیساهای اولیه را در میان یهودیان، سامریها و غیریهودیان تاسیس کنند و ثبت مکاشفه عهد جدید را تکمیل نمایند. عبارت «بسیار مورد احترام رسولان» شاید به این معنا باشد که آنها قبل از خود پولس رسول مسیحی شدند و بنابراین پطرس، یوحنا و سایر رسولان آنان را گرامی می‌داشتند. رسولان کلیسا گروهی وسیعتر از افرادی از قبیل برنابا، اپافرودیس، آپولس، سیلوئس و تیموتائوس بودند. آنها توسط کلیسا اعزام می‌شدند تا از طریق موعظه و تعلیم کلیساهای محلی دیگری تاسیس کنند. امروزه ما چنین افرادی را «مبشرین کلیساها» می‌نامیم. عبارت «بسیار مورد احترام رسولان» بدین معناست که آنها در میان مبشرین کلیساها از جایگاه خاصی برخوردار بودند.

سؤال ۲. (۱۶: ۱۰) "آزموده و تأیید شده توسط خدا یعنی چه؟"

(S) اول. "شما باید در بخشهای سخت زندگی آزموده و تأیید شوید."

در رومیان ۱۶: ۱۰، آپلیس به عنوان «آزموده و تأیید شده در مسیح» توصیف می‌شود. چه موقع یک مسیحی «آزموده و تأیید شده» است؟ خداوند بخصوص از سختیها، امتحانات، وسوسه‌ها و رنجا استفاده می‌کند تا شما را آزموده و شخصیت مسیحی شما را اصلاح کند. وقتی در خلال چنان سختیها، امتحانات، وسوسه‌ها و رنجایی با مسیح و ایمان مسیحی در راستی بمانید، مانند این است که کاملاً توسط خدا آزموده شده و آزمون را با موفقیت پشت سر گذاشته‌اید. در آن صورت خدا از شما خشنود بوده و از شما تقدیر می‌کند. باید در میان تمامی دشواریهای این زندگی نسبت به خداوند وفادار بمانید. فقط در این حالت تأیید خدا را کسب می‌کنید.

دوم. "باید از لحاظ رفتار در گردهمایی‌های مسیحی توسط خدا آزموده و تأیید شوید."

در اول قرنتیان ۱۱: ۱۹-۲۰، پولس می‌گوید: "شکی نیست که تفرقه‌ها نیز باید در میان شما باشد تا بدین گونه آنانی که اصلت‌شات در بوته آزمایش به ثبوت می‌رسد، در میان شما شناخته شوند. زمانی که شما در یک جا گرد هم می‌آیید، برآستی برای خوردن شام خداوند نیست." شام خداوند مرتبط با «طعام محبت» برگزار می‌شود، یعنی طعمی که در آن مسیحیان کلیسا با هم خوراک می‌خورند. برخی از مسیحیان تنها به فکر خودشان بودند، پس غذایی را که می‌آوردند، می‌خورند، بدون آنکه

منتظر دیگران شوند یا غذای خود را با کسانی که غذایی نیاورده بودند قسمت کنند. برخی رفتار ناشایسته داشتند یا حتی مست می‌شدند. خداوند بخصوص از گردهمایی مسیحیان بهره می‌گیرد تا رفتار شما را ببازماید. تایید خداوند را تنها زمانی دریافت خواهید کرد که در تمامی شرایط مانند یک مسیحی رفتار کنید.

سوم. "لازم است از لحاظ تعلیم و انضباط روحانی توسط خدا آزموده و تایید شوید."

در اول قرن نهم: ۹: ۲۴-۲۷، پولس از توصیفات ورزشی استفاده می‌کند تا مسیحیان را تشویق کند که خود را تحت آموزش جدی قرار دهند و با هدفی روشن در زندگی به پیش برانند و نبرد کنند. وی می‌گوید، "من مانند یک ورزشکار با تمرینهای سخت، بدنم را آماده می‌کنم و آنقدر بر آن سخت می‌گیرم تا آن کاری را انجام دهد که باید بکند، نه آنچه را که می‌خواهد. اگر چنین نکنم می‌ترسم پس از آنکه دیگران را برای شرکت در مسابقه آماده کردم، خودم آماده نباشم و از شرکت در مسابقه محروم گردم." «آزموده و تایید شدن توسط خدا» در نقطه مقابل رد صلاحیت بوسیله خداست. برای آنکه توسط خدا رد صلاحیت نشوید، باید خود را تحت آموزش روحانی سخت قرار دهید و با هدفی روشن زندگی کنید. تنها در آن صورت تایید خدا را کسب می‌کنید.

چهارم. "لازم است از لحاظ تفسیر صحیح کتاب مقدس توسط خدا آزموده و تایید شوید."

در دوم تیموتائوس ۲: ۱۵، پولس تیموتائوس را نصیحت می‌کند: "در راه خدمت به خدا سخت بکوش تا او از تو راضی شود و هنگامی که خدمتت را ارزیابی می‌کند، شرمنده نشوی. سعی کن مفهوم کلام خدا را خوب درک کنی و آن را خوب تعلیم دهی." متن اصلی بطور تحت‌اللفظی می‌گوید، "شکافتن درست کلام حقیقت". همانند تیموتائوس، هر رهبر کلیسا باید نهایت تلاش را بکند تا کلام خدا را خوب درک کند و تعلیم دهد. نباید کتاب مقدس را بطور غلط بشکافد، یعنی آنرا تفسیر نادرست نماید. این مسئولیت بزرگی برای همه رهبران کلیسا است. به این دلیل است که بسیاری از کلیساها نهایت تلاش خود را می‌کنند تا رهبران کلیسای خود را در زمینه تفسیر صحیح کتاب مقدس تعلیم دهند. رهبران کلیسا تنها زمانی تایید خدا را دریافت می‌کنند که کتاب مقدس را بدرستی تفسیر کنند.

پنجم. "لازم است از لحاظ خدمت خدا توسط او آزموده و تایید شوید."

در دوم قرن نهم: ۱۰: ۱۲-۱۸، پولس می‌گوید، "البته گمان نکنید که من نیز مانند این آقایان به خودستایی خواهم پرداخت ... بلکه در محدوده کارهایی افتخار می‌کنیم که خدا توسط ما انجام داده است ... در ضمن هرگز نخواستیم ایم زحماتی را که دیگران برای شما کشیده‌اند، به خود نسبت دهیم و به آنها افتخار کنیم ... زیرا مهم آن نیست که شخص از خود و از کارهایی که انجام داده است تعریف و تمجید کند، بلکه مهم آنست که خداوند او را تحسین نماید." ابتدا پولس انجیل را در قرن پنجم موعظه و کلیسای مسیحیان را در قرن پنجم تاسیس کرده بود. سپس تعدادی معلمین و رسولان دروغین آمده و سعی کردند مسیحیان را از پولس دور و به خود نزدیک کنند. آنها به گونه‌ای در مورد کلیسای قرن پنجم به خود می‌بالیدند که گویی این خدمت آنها بوده و از خود طوری نزد مسیحیان قرن پنجم تعریف می‌کردند که انگار رسولانی مهمتر از پولس هستند. پولس بسادگی پاسخ داد که خدا خدمت آن رسولان دروغین را آزموده، آنها را رد می‌کند. حتی اگر این رسولان دروغین از خود تعریف کنند، این بدان معنا نخواهد بود که آنها مورد تایید خدا هستند. "اگر کسی می‌خواهد به چیزی افتخار کند، به آنچه خداوند کرده است فخر نماید، نه به آنچه خودش انجام داده است." رهبران مسیحی باید متوجه باشند که خداوند قطعاً خدمت آنها را خواهد آزمود. خداوند آنان را رد صلاحیت یا تایید خواهد کرد. رهبران مسیحی باید خدمت خود را مطابق با کل کتاب مقدس انجام دهند، نه بر اساس ایده‌های خود. نباید مستقل از خدا باشند، بلکه باید کاملاً بر او تکیه کنند. تنها در آن صورت تایید خدا را حاصل خواهند کرد.

سؤال ۳. (۱۶: ۱۶) "بوسه مقدسانه» مسیحیان را چگونه تفسیر می‌کنید؟"

(T) رومیان ۱۶: ۱۶ می‌فرماید، "او یکدیگر را به بوسه مقدسانه سلام نمایند" (یونانی: فیلماتی هگیو). عهد جدید نشان می‌دهد که مسیحیان رسم داشتند یکدیگر را با بوسه سلام دهند.

اول. "بوسه، تجلی مهربانی بود."

لوقا ۷: ۳۶-۵۰ (۴۵) نقل می‌کند که وقتی شمعون فریسی، عیسی را برای صرف شام دعوت کرد، مطابق رسم آن زمان عیسی را نبوسید. اما زنی گناهکار داخل شد و از بوسیدن پاهای عیسی باز نایستاد. این قسمت نشان می‌دهد که عاطفه باید، برای مثال از طریق برخی از نشانه‌های مهربانی، ابراز شود. در زمان عیسی، بوسه نشانی از مهربانی بود. در روزگار ما، مسیحیان کشورهای مختلف جهان باید تعیین کنند نشان مناسب مهربانی در فرهنگ آنها چیست. مسیحیان در همه کشورهای جهان باید به طریقی مناسب نسبت به یکدیگر اظهار محبت کنند. برای نمونه در برخی فرهنگها، مردها یکدیگر را در آغوش می‌گیرند.

دوم. "بوسه باید ابراز صمیمانه محبت باشد."

لوقا ۲۲: ۴۷-۴۸ نقل می‌کند که یهودا عیسی را با یک بوسه تسلیم دشمن کرد. بوسه یهودا صمیمانه نبود. این قسمت نشان می‌دهد که بوسه یا هر طریق ابراز محبت مسیحی دیگر باید واقعی و خالصانه باشد.

سوم. "بوسه باید تجلی مقدسانه عاطفه باشد."

در رومیان ۱۶: ۱۶ و ۲ قرن نهم: ۱۳: ۱۲ پولس رسول مسیحیان را تشویق می‌کند که یکدیگر را با بوسه مقدسانه سلام کنند. کلمه «مقدسانه» یعنی بدور از شرارت و مخصوص خدا. از این رو، بوسه مقدسانه همواره اشاره دارد به اینکه سه طرف دخیل هستند: دو نفری که یکدیگر را می‌بوسند و خدا که ناظر و عالم بر همه چیز است. از یک سو، ربوبی نباید بی‌احساس، بی‌تفاوت و تهی از معنا باشد. و از سوی دیگر، ربوبی نباید با امیال و انگیزه‌های نادرست انجام شود. این قسمت نشان می‌دهد که بوسه باید معنی‌دار باشد. باید حاکی از این باشد که ما محبت مسیح نسبت خود را با یکدیگر قسمت کرده و واقعاً به فکر هم

هستیم. بوسه تجلی‌ای است از محبت مسیحی و تعهد جهت کمک به یکدیگر برای آنکه از شریر دور شده و به خدا اختصاص یابیم.

چهارم. "بوسه باید تجلی عمومی مهربانی باشد".

اول تسالونیکیان ۵: ۲۶ تعلیم می‌دهد که بوسه مقدسانه برای همه اعضای خانواده مسیحی است. مسیحیان نباید از ابراز محبت نسبت به مسیحیانی که به هر علت مورد علاقه آنها نیستند، غافل شوند. بوسه مقدسانه باید به همه مسیحیان بدون تعصب ابراز شود. این قسمت نشان می‌دهد که بوسه سبب حفظ هماهنگی و آرامش در میان برادران و خواهران مسیحی می‌شود.

پنجم. "بوسه باید تجلی محبت‌آمیز عاطفه باشد".

اول پطرس ۵: ۱۴ به مسیحیان فرمان می‌دهد که یکدیگر را با «بوسه محبتانه» سلام دهند. این قسمت نشان می‌دهد که بوسه نشانی است از مسئولیت جهت محبت کردن یکدیگر با محبت مسیحی.

نهایتاً. "تاریخ بوسه مسیحی". شواهدی وجود دارد مبنی بر اینکه تا قرن سیزدهم در کلیسای غرب، بوسه مقدسانه رسم مسیحی متداولی بود. امروزه نیز این رسم در برخی کلیساهای مسیحی قبطی و بعضی کلیساهای شرقی ادامه دارد. در بعضی از فرهنگها تماس بین جنسیت‌های مخالف محدودتر از فرهنگهای دیگر است. کاربرد صحیح بوسه مسیحی این است که مسیحیان هر مملکتی تعیین کنند که روش مناسب جهت ابراز عاطفه مسیحی نسبت به یکدیگر چیست. سؤال ۴. (۱۶: ۱۷-۱۸) "با معلمین دروغین چه باید کرد؟"

(S) رومیان ۱۶: ۱۷-۱۸ می‌فرماید، "از آنانی که دو دستگی و تفرقه ایجاد می‌کنند، دوری کنید زیرا چنین اشخاص باعث سستی ایمان دیگران می‌باشند و می‌خواهند عقایدی را درباره مسیح تعلیم دهند که با آنچه شما آموخته‌اید، مغایرت دارد. چنین معلمانی خداوند ما عیسی مسیح را خدمت نمی‌کنند، و فقط در پی نفع خودشان هستند. ایشان خوب سخنرانی می‌کنند و مردم ساده دل نیز اغلب فریب ایشان را می‌خورند.

اول. "این معلمین دروغین اعضای کلیسا نبودند"، زیرا پولس «اطاعت» مسیحیان روم از مسیح را می‌ستاید (۱۹). آنان احتمالاً معلمین و مبلغین دروغین بیگانه و سیار بودند. احتمال دارد تعدادی از آنها متفکرین آزادی بوده‌اند که کاملاً شریعت خدا را رد کرده و تعلیم می‌دادند که مردم هر قدر بخواهند می‌توانند گناه کنند. معلمین دروغین مطیع امیال خود بودند، یعنی بجای مسیح، به خود خدمت می‌کردند. انباشته بودند از اندیشه‌های عالی در مورد خود و شیفته آن بودند که خود را در حال سخنرانی ببینند. با سخنان ملایم و چرب‌زبانی مردم را فریب می‌دادند. امروز هم معلمین دروغین، خلوص و سادگی پیام انجیل را تخریب می‌کنند. آنها را می‌توانیم از مخالفتشان با کتاب مقدس و تعلیم روشن آن بشناسیم.

دوم. "مسیحیان با معلمین و مبلغین دروغین باید چطور رفتار کنند؟". پولس نمی‌گوید مسیحیان باید با این معلمین دروغین مخالفت کنند، زیرا ممکن است نسبت به اعضای عادی کلیسای مسیحی قوی باشند. در عوض می‌گوید مراقب آنها باشید و ببینید چه کسانی هستند، تا بتوانید از آنها بپرهیزید. پولس رسول به مسیحیان فرمان می‌دهد که از آنان دوری کنند. یوحنا رسول به مسیحیان امر می‌کند که معلمین دروغین را به خانه خود راه ندهند و از آنان پذیرایی نکنند، زیرا هر که یک معلم دروغین را در خانه خود پذیرد در کارهای شرورانه او سهیم شده است (دوم یوحنا ۹-۱۱).

به دلیل کمبود وقت از قدمهای چهارم و پنجم، قسمت‌های کاربرد و دعا صرف‌نظر می‌کنیم.

(T) تکلیف برای هفته آینده

اول. در اینجا مطالعه کتاب رومیان تمام می‌شود. در دو هفته آینده کتاب مکاشفه را بررسی خواهیم کرد. لطفاً کتاب مکاشفه را مرور کنید.

دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.